

ТРОЦЬКИЙ Руслан Сергійович,
*кандидат педагогічних наук,
начальник кафедри управління
підрозділами Національної гвардії
України Київського інституту
Національної гвардії України, полковник*

КУРИЛО Олег Іванович,
*викладач кафедри управління
підрозділами Національної гвардії
України, Київського інституту
Національної гвардії України,
підполковник*

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ ЯК ВАЖЛИВОГО ФАКТОРУ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Військова освіта є складовою загальнодержавної системи освіти. В наш час країна має потребу в молодому поколінні навченому військовій справі, зі сформованим високим рівнем патріотичної свідомості; з почуттям вірності, любові та відданості своїй Батьківщині, готовому виконувати громадянський обов'язок із захисту національних інтересів, збереження цілісності та незалежності України.

Маючи численні беззаперечні здобутки й досягнення, вітчизняна освіта потребує суттєвого оновлення відповідно до потреб суспільного розвитку та забезпечення національної безпеки. Необхідність модернізації освіти зумовлюється, як специфічними для України чинниками, так і загальноєвропейськими та світовими тенденціями розвитку соціально-економічної сфери.

Серед факторів, що визначають актуальні для національної безпеки проблемні питання в освітній сфері можна виокремити наступні: рівень вивчення суспільних дисциплін (історія, політична та правова системи, національні цінності та інші); рівень володіння іноземними мовами; рівень опановування математичними та природничими науками; рівень володіння практичними навичками; спроможність якісно готувати та достойно винагороджувати педагогічний персонал; ступінь відповідності здобутих компетенцій потребам економіки й суспільства.

З цією метою у вищих військових навчальних закладах інституцій сектору безпеки і оборони України створюються відповідні умови, які забезпечують всебічний розвиток конкуренто-спроможних фахівців, здатних до професійного самовдосконалення упродовж проходження військової служби на офіцерських посадах. Сформовані професійні компетентності випускника вищого військового навчального закладу є індикатором його готовності до професійної діяльності.

Враховуючи вищезазначене можна зауважити, що формування професійних компетентностей - це динамічний процес, тривалий і безупинний. У цьому процесі важливо не тільки встановити кінцевий результат, а й простежити його динаміку, тобто технологію формування.

На думку науковців Національної академії педагогічних наук України найбільш значущими у безпековому вимірі освітніми напрямами, що мають визначати конкретні заходи освітньої політики є: провідна роль освіти та її науково-методичного супроводу в умовах інноваційного типу прогресу; безперервна освіта впродовж життя, від народження людини; компетентнісний підхід, орієнтація на ключові компетентності для навчання впродовж життя; інтеграція і синергія формальної, неформальної та інформальної освіти; людиноцентризм, реалізація особистого потенціалу в освіті.

Отже, освітній процес має бути максимально орієнтований на формування у курсанта особистісних структур і здібностей, які сприяють самостійній орієнтації у набутих знаннях і вміннях, необхідних для вирішення практичних завдань у військових підрозділах. Виходячи з вищезазначеного, для досягнення цієї мети в своїй роботі науково-педагогічні працівники повинні враховувати основні пріоритетні напрями державної політики щодо розвитку освіти, а саме, такі як: особистісна орієнтація освіти; формування національних і загальнолюдських цінностей; постійне підвищення якості освіти, оновлення її змісту та форм організації навчально-виховного процесу; розвиток системи безперервної освіти та навчання протягом життя; розширення українського освітнього простору; органічне поєднання освіти і науки; розвиток дистанційної освіти; запровадження освітніх інновацій та інформаційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Живко З.Б. Освіта в системі національної безпеки країни / З.Б. Живко, Л.В. Кухарська // Вчені записки університету «КРОК». Серія: Економіка. – 2019. – Вип.2. – С.205–211. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzuc_2019_2_27 – Дата перегляду: 20.01.2022.
2. Радомський І.П., Троцький Р.С. Пріоритетні напрямки розвитку освітньої сфери України як важливого фактору зміцнення національної безпеки Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній заклад середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти (2). 2022 стор. 252-261. ISSN 2786-5487. Офіційний URL: <https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/APSE/article/view...>
3. Брижаний Є. І. Військова освіта в контексті національної безпеки та оборони: сучасний підхід. Військова освіта. 2020. № 1(41). С. 35–45. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2020-1/35-45>.
4. Васильєв О. М. Сучасні тенденції управління змінами в системі вищої військової освіти. Військова освіта. 2020. № 2(42). С. 27–38. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2020-2/27-38>.